Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Ιανουαρίου 1980

περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων μαίας και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

(80/154/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 33 της 11.2.1980, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 80/1273/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1980	L 375	74	31.12.1980
►**M2**	Οδηγία 89/594/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Οκτωβρίου 1989	L 341	19	23.11.1989
►**M3**	Οδηγία 90/658/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 1990	L 353	73	17.12.1990

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Ιανουαρίου 1980

περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων μαίας και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

(80/154/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 49, 57 και 66,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Συνελεύσεως [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι κατ' εφαρμογή της συνθήκης, απαγορεύεται από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου κάθε διάκριση στη μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια όσον αφορά την εγκατάσταση και την παροχή υπηρεσιών· ότι η τοιουτοτρόπως πραγματοποιουμένη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως με τους ημεδαπούς εφαρμόζεται ιδίως κατά τη χορήγηση αδείας, που ενδεχομένως απαιτείται για την ανάληψη των δραστηριοτήτων της μαίας, καθώς και για την εγγραφή ή τη συμμετοχή της ως μέλους στις επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους·

ότι, κρίνεται ωστόσο ενδεδειγμένο να προβλεφθούν ορισμένες διατάξεις που να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση από τις μαίες του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών·

ότι, κατ' εφαρμογή της συνθήκης, τα Κράτη Μέλη υποχρεούνται να μην παρέχουν οποιαδήποτε ενίσχυση, η οποία θα ηδύνατο να νοθεύσει τους όρους εγκαταστάσεως·

ότι το άρθρο 57 παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει την έκδοση οδηγιών για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων·

ότι κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί, ταυτόχρονα με την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, συντονισμός των όρων εκπαιδεύσεως των μαιών· ότι ο συντονισμός αυτός αποτελεί αντικείμενο της οδηγίας αριθ. 80/155/ΕΟΚ [4]·

ότι, στα Κράτη Μέλη, ο νόμος εξαρτά την ανάληψη των δραστηριοτήτων της μαίας και την άσκηση αυτών από την κατοχή διπλώματος μαίας·

ότι, όσον αφορά την κατοχή του τίτλου εκπαιδεύσεως, επειδή μία οδηγία αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων δεν συνεπάγεται αναγκαστικά και την ουσιαστική ισοτιμία της εκπαιδεύσεως στην οποία αναφέρονται τα διπλώματα αυτά, πρέπει να επιτρέπεται η χρήση τους μόνο στη γλώσσα του Κράτους Μέλους προελεύσεως ή καταγωγής·

ότι, προς διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από τις εθνικές διοικήσεις, τα Κράτη Μέλη δύνανται να απαιτούν την υποβολή από τους δικαιούχους που πληρούν τις προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως που απαιτεί η παρούσα οδηγία, μαζί με τους

---

(1) ΕΕ αριθ. Α 18 της 12.2.1970, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. Α 101 της 4.8.1970, σ. 26.
(3) ΕΕ αριθ. Α 146 της 11.12.1970, σ. 17.
(4) ΕΕ αριθ. Ν 33 της 11.2.1980, σ. 8.

▼B

τίτλους εκπαιδεύσεώς τους, πιστοποιητικό των αρμοδίων αρχών της χώρας καταγωγής ή προελεύσεως, που να βεβαιώνει ότι οι τίτλοι αυτοί είναι οι αναφερόμενοι στην παρούσα οδηγία·

ότι σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών, η απαίτηση εγγραφής ή συμμετοχής ως μέλους σε επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους, η οποία συνδέεται με το σταθερό και μόνιμο χαρακτήρα της ασκούμενης δραστηριότητος στη χώρα υποδοχής, θα αποτελούσε αναμφισβήτητα εμπόδιο γι' αυτόν που παρέχει παροδικά τις υπηρεσίες του· ότι πρέπει επομένως αυτή η απαίτηση να καταργηθεί· ότι χρειάζεται πάντως, στην περίπτωση αυτή, να εξασφαλισθεί η τήρηση των επαγγελματικών κανόνων που εμπίπτει στην αρμοδιότητα των επαγγελματικών αυτών οργανώσεων ή συλλόγων· ότι για το σκοπό αυτό και με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 62 της συνθήκης, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα να επιβάλλεται στον δικαιούχο η υποχρέωση να δηλώνει την παροχή υπηρεσιών στην αρμόδια αρχή του Κράτους Μέλους υποδοχής·

ότι ως προς τους όρους ήθους και εντιμότητος, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ εκείνων που απαιτούνται για την αρχική είσοδο στο επάγγελμα και εκείνων για την άσκησή του·

ότι όσον αφορά τις μισθωτές δραστηριότητες μαίας, ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητος [1] δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τα παρ' αυτού ρυθμιζόμενα επαγγέλματα που να αναφέρονται και σε θέματα ήθους και εντιμότητος, επαγγελματικών κανόνων και χρήσεως τίτλου· ότι ανάλογα με το Κράτος Μέλος, οι σχετικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται ή δύνανται να εφαρμόζονται στους μισθωτούς όπως και στους μη μισθωτούς· ότι οι δραστηριότητες της μαίας εξαρτώνται σε όλα τα Κράτη Μέλη από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου μαίας· ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται, τόσο από ανεξάρτητους επαγγελματίες όσο και από μισθωτούς, ή ακόμη υπό την ιδιότητα του μισθωτού ή του μη μισθωτού από τα ίδια πρόσωπα κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής σταδιοδρομίας εναλλάξ· ότι, κατά συνέπεια, για να διευκολυνθεί πλήρως η ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών αυτών στην Κοινότητα, κρίνεται αναγκαίο να επεκταθεί η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στις μισθωτές μαίες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία ισχύει για τις δραστηριότητες της μαίας, όπως αυτές καθορίζονται σε κάθε Κράτος Μέλος, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 της οδηγίας αριθ. 80/155/ΕΟΚ και ασκούνται υπό τους ακόλουθους επαγγελματικούς τίτλους:

▼M2

στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:

— *«Hebamme»* η *«Entbindungspfleger»*,

▼B

στο Βέλγιο:

— «accoucheuse/vroedvrrouw»,

στη Δανία:

— «jordemoder»,

[1] ΕΕ αριθ. Ν 257 της 19.10.1968, σ. 2.

▼B

στη Γαλλία:

— «sage-femme»,

στην Ιρλανδία:

— «midwife»,

στην Ιταλία:

— «ostetrica»,

στο Λουξεμβούργο:

— «sage-femme»,

στις Κάτω Χώρες:

— «verloskundige»,

στο Ηνωμένο Βασίλειο:

— «midwife»,

▼M2

στην Ελλάδα:

— «μαία» ή «μαιευτής»,

▼A1

στην Ισπανία:

— «matrona» ή «asistente obstétrico»,

στην Πορτογαλία:

— «enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica»,

▼A2

στην Αυστρία:

— «Hebamme»,

στη Φινλανδία:

— «kätilö — barnmorska»,

στη Σουηδία:

— «barnmorska».

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ, ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΜΑΙΑΣ

Άρθρο 2

1. Κάθε Κράτος Μέλος αναγνωρίζει τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους, που χορηγούνται στους υπηκόους των Κρατών Μελών από τα άλλα Κράτη Μέλη, που απαριθμούνται στο άρθρο 3 κατωτέρω και είναι σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφοι 1, 3 και 4 της οδηγίας αριθ. 80/155/ΕΟΚ και πληρούν μία των κατωτέρω προϋποθέσεων:

— εκπαίδευση μαίας κατά πλήρη απασχόληση τουλάχιστον τριών ετών:

  — που προϋποθέτει κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου που επιτρέπει την είσοδο σε ιδρύματα πανεπιστημιακά ή ανώτατης εκπαιδεύσεως ή, ελλείψει αυτών, που να εξασφαλίζει επίπεδο ισοδυνάμων γνώσεων, ή

  — που ακολουθείται από επαγγελματική εξάσκηση για την οποία χορηγείται η βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας,

▼B

— εκπαίδευση μαίας κατά πλήρη απασχόληση, τουλάχιστον δύο ετών ή 3 600 ωρών, που προϋποθέτει κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου νοσοκόμου υπεύθυνου για γενική περίθαλψη, που αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας αριθ. 77/452/ΕΟΚ ([1]),

— εκπαίδευση μαίας κατά πλήρη απασχόληση, τουλάχιστον δέκα οκτώ μηνών ή 3 000 ωρών, που προϋποθέτει κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου νοσοκόμου υπεύθυνου για γενική περίθαλψη που αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας αριθ. 77/452/ΕΟΚ και ακολουθείται από μία επαγγελματική εξάσκηση για την οποία έχει χορηγηθεί η βεβαίωση που αναφέρεται στο άρθρο 4 της παρούσας οδηγίας.

2. Κάθε Κράτος Μέλος προσδίδει στην επικράτειά του, σε ό,τι αφορά την ανάληψη των μη μισθωτών δραστηριοτήτων της μαίας και στην άσκηση αυτών, στα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που αναγνωρίζει, την ίδια ισχύ με τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγεί το Κράτος αυτό.

Άρθρο 3

Τα διπλώματα, πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι:

α) *στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:*

▼M2

►M3 ——————— ◄ το *«Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger»*, που χορηγείται από την κρατική εξεταστική επιτροπή·

▼M3

———————

▼B

β) *στο Βέλγιο:*

το δίπλωμα «accoucheuse/vroedvrouwdiploma» που χορηγείται από τις σχολές που ιδρύθηκαν ή αναγνωρίσθηκαν από το Κράτος ή από το «Jury central»·

γ) *στη Δανία:*

το «bevis for bestaet jordemodereksamen» που χορηγείται από την «Danmarks Jordemoderskole»·

δ) *στη Γαλλία:*

το «diplôme de sage-femme» που χορηγείται από το Κράτος.

ε) *στην Ιρλανδία:*

το «certificate in midwifery» που χορηγείται από το «An Bord Altranais»·

στ) *στην Ιταλία:*

το «diploma d' ostetrica» που χορηγείται από τις σχολές που αναγνωρίζει το Κράτος.

ζ) *στο Λουξεμβούργο:*

το «diplôme de sage-femme» που χορηγείται από τον Υπουργό Δημοσίας Υγείας βάσει αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής.

η) *στις Κάτω Χώρες:*

το «►M2 *diploma van verloskundige* ◄» που χορηγείται από την εξεταστική επιτροπή που ορίζεται από το Κράτος.

▼M2

θ) *στο Ηνωμένο Βασίλειο:*

([1]) ΕΕ αριθ. Ν 116 της 15.1.1971, σ. 1.

▼M2

το *«Statement of registration as a Midwife»* στο τμήμα 10 του μητρώου που τηρείται από το *«United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Healthy Visiting»*.

ι) *στην Ελλάδα:*

— το «πτυχίο μαίας ή μαιευτή» επικυρωμένο από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας,

— το «πτυχίο Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας — τμήμα Μαιευτικής» που χορηγείται είτε από τη Σχολή Στελεχών Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας, τμήμα Μαιευτικής, των Κέντρων Ανωτέρας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, είτε από τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

ια) *στην Ισπανία:*

το δίπλωμα της *«matrona»* ή *«asistente obstétrico (matrona)»* ή *«enfermería obstétrica-ginecológica»* που χορηγείται από το Υπουργείο Παιδείας και Επιστημών.

▼A1

ιβ) *στην Πορτογαλία:*

το δίπλωμα «enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica».

▼A2

ιγ) *στην Αυστρία:*

«Hebammen-Diplom» που χορηγείται από σχολές μαιών ή ομοσπονδιακό εκπαιδευτικό ίδρυμα μαιευτικής.

ιδ) *στη Φινλανδία:*

«kätilö — barnmorska» ή «erikoissairaanhoitaja, naistentaudit ja äitiyshuolto — specialsjukskötare, kvinnosjukdomaroch mödravård»(δίπλωμα μαίας ή πολυτεχνικό δίπλωμα μαιευτικής) που χορηγείται από σχολές νοσοκόμων.

ιε) *στη Σουηδία:*

το δίπλωμα «barnmorskeexamen» (πανεπιστημιακό δίπλωμα μαιευτικής) που χορηγείται από τις σχολές νοσοκόμων.

▼B

Άρθρο 4

Η βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 2 χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως. Πιστοποιεί ότι ο δικαιούχος, αφού έχει λάβει το δίπλωμα της μαίας, έχει ασκήσει κατά ικανοποιητικό τρόπο, σε ένα νοσοκομείο ή άλλο ίδρυμα υγείας, αναγνωρισμένο για το σκοπό αυτό, τις δραστηριότητες της μαίας, επί χρονικό διάστημα που καθορίζεται ως έξής:

— δύο χρόνια στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση δεύτερη υποπερίπτωση,

— ένα χρόνο, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 5

1. Κάθε Κράτος Μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη προκειμένου περί υπηκόων των Κρατών Μελών των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελαχίστων απαιτήσεων εκπαιδεύσεως που προβλέπονται στο άρθρο 1 της οδηγίας αριθ. 80/155/ΕΟΚ, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους μαίας που έχουν χορηγηθεί από τα Κράτη Μέλη αυτά, το αργότερο έξη χρόνια μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, εφ' όσον συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι οι υπήκοοι αυτοί

▼B

άσκησαν πραγματικά και νόμιμα τις σχετικές δραστηριότητες επί τρία τουλάχιστον συνεχή έτη κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως της βεβαιώσεως.

2. Κάθε Κράτος Μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί των υπηκόων των Κρατών Μελών των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελαχίστων απαιτήσεων εκπαιδεύσεως που προβλέπονται στο άρθρο 1 της οδηγίας αριθ. 80/155/ΕΟΚ αλλά τα οποία, βάσει του άρθρου 2 της παρούσας οδηγίας, δεν μπορούν να αναγνωρισθούν παρά αν συνοδεύονται με τη βεβαίωση της επαγγελματικής ασκήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 4, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους μαίας, που χορηγούνται από τα Κράτη Μέλη προ της θέσεως σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, εφ' όσον συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι οι υπήκοοοι αυτοί άσκησαν πραγματικά και νόμιμα τις σχετικές δραστηριότητες επί δύο τουλάχιστον συνεχή έτη κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως της βεβαιώσεως.

▼M2

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των κρατών μελών των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι μαίας δεν ανταποκρίνονται στις ονομασίες που περιλαμβάνονται, για το εν λόγω κράτος μέλος, στο άρθρο 3, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που έχουν χορηγηθεί από τα κράτη μέλη αυτά, εφόσον συνοδεύονται από πιστοποιητικό που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς. Το πιστοποιητικό αυτό βεβαιώνει ότι τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι μαίας πιστοποιούν εκπαίδευση σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας 80/155/ΕΟΚ που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας και εξομοιούνται από το κράτος μέλος που τα χορήγησε με εκείνα των οποίων οι ονομασίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας.

▼M3

Άρθρο 5α

1. Για τους υπηκόους των μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι μαίας πιστοποιούν κατάρτιση που αποκτήθηκε στο έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και που δεν ανταποκρίνεται στο σύνολο των ελάχιστων απαιτήσεων κατάρτισης, που προβλέπονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 80/155/ΕΟΚ, τα άλλα κράτη μέλη, εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αναγνωρίζουν, ως επαρκή απόδειξη τα εν λόγω διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους, εφόσον:

— πιστοποιούν κατάρτιση που άρχισε πριν από τη γερμανική ενοποίηση,

— παρέχουν το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων μαίας σε όλο το έδαφος της Γερμανίας, με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους τίτλους που χορηγούνται από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές και που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχείο α) και

— συνοδεύονται από βεβαίωση που εκδίδεται από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές, με την οποία πιστοποιείται ότι οι εν λόγω υπήκοοι επιδόθηκαν πραγματικά και νόμιμα στις εν λόγω δραστηριότητες στη Γερμανία τουλάχιστον επί μια τριετία κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της έκδοσης της βαβαίωσης.

2. Στην περίπτωση των υπηκόων των κρατών μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι μαίας πιστοποιούν κατάρτιση που αποκτήθηκε στο έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και που ανταποκρίνεται στο σύνολο των ελάχιστων απαιτήσεων κατάρτισης, που προβλέπονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 80/155/ΕΟΚ, η οποία όμως βάσει των διατάξεων του άρθρου 2 δεν αναγνωρίζεται υποχρεωτικά, παρά μόνον εάν συμπληρώνεται από την επαγγελματική

▼M3

εξάσκηση που αναφέρονται στο άρθρο 4, τα άλλα κράτη μέλη, εκτός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αναγνωρίζουν ως επαρκή απόδειξη τα προαναφερθέντα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους, εφόσον:

— πιστοποιούν κατάρτιση που άρχισε πριν από τη γερμανική ενοποίηση και

— συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι οι εν λόγω υπήκοοι επιδόθηκαν πραγματικά και νόμιμα στις εν λόγω δραστηριότητες στη Γερμανία τουλάχιστον επί μια διετία κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της έκδοσης της βεβαίωσης.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Άρθρο 6

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15, τα Κράτη Μέλη υποδοχής φροντίζουν να αναγνωρίζεται στους υπηκόους των Κρατών Μελών που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 5, το δικαίωμα να κάνουν χρήση του τίτλου εκπαιδεύσεώς τους εφ' όσον δεν είναι ταυτόσημος προς τον επαγγελματικό τίτλο, ενδεχομένως δε και της σχετικής συντμήσεως του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως στη γλώσσα τοι Κράτους αυτού. Τα Κράτη Μέλη υποδοχής δύνανται να προβλέπουν όπως ο τίτλος αυτός συνοδεύεται από το όνομα και την έδρα του ιδρύματος ή της εξεταστικής επιτροπής που το χορήγησε.

2. Αν ο τίτλος εκπαιδεύσεως του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως του ενδιαφερομένου συγχέεται, στο Κράτος Μέλος υποδοχής, με τίτλο που απαιτεί στο Κράτος αυτό συμπληρωματική εκπαίδευση που δεν έχει αποκτηθεί από το δικαιούχο, το εν λόγω Κράτος Μέλος υποδοχής μπορεί να επιβάλει στο δικαιούχο να χρησιμοποιεί τον τίτλο εκπαιδεύσεως του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως υπό κατάλληλη μορφή που καθορίζει το Κράτος Μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΜΑΙΑΣ

Α. **Ειδικές διατάξεις περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως**

Άρθρο 7

1. Το Κράτος Μέλος υποδοχής που απαιτεί από τους υπηκόους του αποδείξεις ήθους ή εντιμότητος για την αρχική ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, δέχεται ως επαρκή απόδειξη προκειμένου περί υπηκόων των άλλων Κρατών Μελών, βεβαίωση που χορηγείται από την αρμόδια αρχή του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως του ενδιαφερομένου που να πιστοποιεί ότι πληρούνται οι όροι ήθους ή εντιμότητος, που απαιτούνται στο Κράτος Μέλος αυτό για την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος.

2. Όταν το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτεί απόδειξη ήθους ή εντιμότητος για την αρχική ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος, το Κράτος Μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από τους υπηκόους του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως απόσπασμα ποινικού μητρώου ή, ελλείψει τούτου, ισότιμο έγγραφο, εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως.

▼B

3. Αν το Κράτος Μέλος υποδοχής γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν εκτός της επικρατείας του και δύνανται να έχουν συνέπειες στην ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος, δύναται να ενημερώσει σχετικά το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως εξετάζει την ακρίβεια των γεγονότων κατά το μέτρο που δύνανται να έχουν συνέπειες στο Κράτος Μέλος αυτό ως προς την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος. Οι αρχές του Κράτους αυτού αποφασίζουν οι ίδιες για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να γίνουν, και ανακοινώνουν στο Κράτος Μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν απ' αυτές, εν όψει των βεβαιώσεων ή εγγράφων που έχει εκδώσει.

4. Τα Κράτη Μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των διαβιβαζομένων πληροφοριών.

Άρθρο 8

1. Όταν σε Κράτος Μέλος υποδοχής ισχύουν νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, οι οποίες αφορούν την άσκηση μίας από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 δραστηριότητες και αναφέρονται στο ήθος ή στην εντιμότητα του ενδιαφερομένου, περιλαμβανομένων των διατάξεων που προβλέπουν πειθαρχικές κυρώσεις σε περίπτωση βαρέος επαγγελματικού παραπτώματος ή καταδίκης για ποινικό αδίκημα, το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως διαβιβάζει στο Κράτος Μέλος υποδοχής τις αναγκαίες πληροφορίες για τα μέτρα ή τις κυρώσεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρα που έχουν ληφθεί κατά του ενδιαφερομένου, καθώς και για τις ποινικές κυρώσεις που ενδιαφέρουν την άσκηση του επαγγέλματος στο Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

2. Αν το Κράτος Μέλος υποδοχής γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν εκτός της επικρατείας του και δύνανται να έχουν συνέπειες στην άσκηση της σχετικής δραστηριότητος, δύναται να ενημερώσει σχετικά το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως ελέγχει την ακρίβεια των γεγονότων, κατά το μέτρο που δύνανται να έχουν σ' αυτό το Κράτος Μέλος συνέπειες επί της ασκήσεως της σχετικής δραστηριότητος. Οι αρχές του Κράτους αυτού αποφασίζουν οι ίδιες για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να διενεργηθούν, και ανακοινώνουν στο Κράτος Μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν απ' αυτές, εν όψει των πληροφοριών που έχουν μεταβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα Κράτη Μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των διαβιβαζομένων πληροφοριών.

Άρθρο 9

Όταν το Κράτος Μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του, για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 ή για την άσκηση αυτής, έγγραφο σχετικό με τη σωματική ή ψυχική υγεία του ενδιαφερομένου, το Κράτος αυτό δέχεται ως επαρκή την υποβολή του εγγράφου που ζητείται στο Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Όταν το Κράτος Μέλος καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτεί τέτοιο έγγραφο για την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος ή για την άσκηση αυτής, το Κράτος Μέλος υποδοχής δέχεται βεβαίωση χορηγούμενη από την αρμόδια αρχή του Κράτους Μέλους καταγωγής ή προελεύσεως η οποία να αντιστοιχεί στις βεβαιώσεις του Κράτους Μέλους υποδοχής.

▼B

Άρθρο 10

Τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 7, 8 και 9 δεν δύνανται να υποβληθούν μετά την πάροδο τριών μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεώς τους.

Άρθρο 11

1. Η διαδικασία αποδοχής για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8 και 9 πρέπει να περατούται εντός συντομωτάτης προθεσμίας, το αργότερο δε εντός τριών μηνών από της υποβολής όλων των δικαιολογητικών υπό του ενδιαφερομένου, με την επιφύλαξη των καθυστερήσεων που δύνανται να προκύψουν από ενδεχόμενη προσφυγή μετά τη λήξη της διαδικασίας αυτής.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 και στο άρθρο 8 παράγραφος 2, η αίτηση περί επανεξετάσεως αναστέλλει την προθεσμία της παραγράφου 1.

Το Κράτος Μέλος από το όποίο εζητήθηκαν πληροφορίες διαβιβάζει την απάντησή του εντός τριών μηνών.

Το Κράτος Μέλος υποδοχής συνεχίζει την προβλεπομένη στην παράγραφο 1 διαδικασία αμέσως μετά τη λήψη της απαντήσεως ή από της λήξεως της προθεσμίας αυτής.

Άρθρο 12

Όταν το Κράτος Μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του όρκο ή επίσημη δήλωση για την ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 ή για την άσκηση αυτής, και στην περίπτωση που ο τύπος του εν λόγω όρκου ή της εν λόγω δηλώσεως δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί από τους υπηκόους των άλλων Κρατών Μελών, το Κράτος Μέλος υποδοχής μεριμνά ώστε να ευρίσκεται στη διάθεση των ενδιαφερομένων κατάλληλος και ισότιμος τύπος όρκου.

Β. **Ειδικές διατάξεις περί της παροχής υπηρεσιών**

Άρθρο 13

1. Όταν Κράτος Μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του, για την ανάληψη μίας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 ή για την άσκηση αυτής, είτε άδεια είτε εγγραφή ή συμμετοχή σε επαγγελματική οργάνωση ή σύλλογο, το εν λόγω Κράτος Μέλος απαλλάσσει της υποχρεώσεως αυτής τους υπηκόους των Κρατών Μελών σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών.

Ο δικαιούχος παρέχει υπηρεσίες με τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, όπως και οι υπήκοοι του Κράτους Μέλους υποδοχής· υπόκειται, ιδίως στις πειθαρχικές διατάξεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρα που εφαρμόζονται στο Κράτος Μέλος αυτό.

Όταν το Κράτος Μέλος υποδοχής λαμβάνει μέτρα κατ' εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου, ή περιέρχονται εις γνώση του γεγονότα που αντίκεινται στις προαναφερθείσες διατάξεις, ενημερώνει αμέσως περί αυτού το Κράτος Μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο δικαιούχος.

2. Το Κράτος Μέλος υποδοχής δύναται να επιβάλει στους δικαιούχους την υποχρέωση υποβολής στις αρμόδιες αρχές προηγουμένης δηλώσεως περί παροχής των υπηρεσιών τους, σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση της παροχής αυτής συνεπάγεται προσωρινή διαμονή στην επικράτειά του.

Σε επείγουσες περιπτώσεις η δήλωση αυτή δύναται να γίνει εντός της συντομώτερης δυνατής προθεσμίας μετά την παροχή των υπηρεσιών.

▼B

3. Κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 το Κράτος Μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από τον δικαιούχο ένα ή περισσότερα έγγραφα που να περιλαμβάνουν τις ακόλουθες ενδείξεις:

— τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2,

— βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι ο δικαιούχος ασκεί νόμιμα τις σχετικές δραστηριότητες στο Κράτος Μέλος όπου είναι εγκατεστημένος,

— βεβαίωση ότι ο δικαιούχος διαθέτει το ή τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους που απαιτούνται για την παροχή των σχετικών υπηρεσιών και αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

4. Το ή τα έγγραφα που προβλέπονται στην παράγραφο 3 δεν δύνανται να υποβληθούν μετά την πάροδο δώδεκα μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεώς τους.

5. Όταν Κράτος Μέλος αφαιρεί, εν όλω ή εν μέρει, προσωρινά ή οριστικά, από υπηκόους του ή υπήκοο άλλου Κράτους Μέλους εγκατεστημένο στην επικράτειά του, το δικαίωμα να ασκεί μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, μεριμνά κατά περίπτωση, για την προσωρινή ή οριστική ανάκληση της βεβαιώσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 3 περίπτωση δεύτερη.

Άρθρο 14

Όταν, σε Κράτος Μέλος υποδοχής, η ρύθμιση με ασφαλιστικούς οργανισμούς των λογαριασμών που αναφέρονται σε παρεχόμενες υπηρεσίες υπέρ των κοινωνικά ασφαλισμένων προϋποθέτει εγγραφή σε οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως δημοσίου δικαίου, το εν λόγω Κράτος Μέλος σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών που συνεπάγονται μετακίνηση του δικαιούχου, απαλλάσσει της υποχρεώσεως αυτής τους υπηκόους των Κρατών Μελών που είναι εγκαταστημένοι σε άλλο Κράτος Μέλος.

Εν τούτοις ο δικαιούχος ενημερώνει προηγουμένως ή, σε επείγουσες περιπτώσεις, μεταγενεστέρως, τον εν λόγω οργανισμό περί της παροχής των υπηρεσιών του.

Γ. **Κοινές διατάξεις περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών**

Άρθρο 15

Όταν, σε ένα Κράτος Μέλος υποδοχής, η χρήση του επαγγελματικού τίτλου, η οποία σχετίζεται με μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, ρυθμίζεται νομοθετικά, οι υπήκοοι των άλλων Κρατών Μελών, οι οποίοι πληρούν τις πρβλεπόμενες στα άρθρα 2 και 5 προϋποθέσεις, δύνανται να φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο του Κράτους Μέλους υποδοχής ο οποίος αντιστοιχεί στο Κράτος αυτό, στις εν λόγω προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως και να κάνουν χρήση της συντμήσεώς του.

Άρθρο 16

1. Τα Κράτη Μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους δικαιούχους να ενημερώνονται περί της υγειονομικής και κοινωνικής νομοθεσίας, καθώς και, κατά περίπτωση, περί της επαγγελματικής δεοντολογίας που ισχύει στο Κράτος Μέλος υποδοχής.

Για τον σκοπό αυτό δύνανται να συνιστούν υπηρεσίες ενημερώσεως, από τις οποίες οι δικαιούχοι δύνανται να λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες. Σε περίπτωση εγκαταστάσεως, τα Κράτη Μέλη υποδοχής δύνανται να υποχρεώνουν τους δικαιούχους να έρχονται σε επαφή με τις υπηρεσίες αυτές.

2. Τα Κράτη Μέλη δύνανται να συστήσουν τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υπηρεσίες, στις αρμόδιες αρχές ή οργανι-

▼B

σμούς που ορίζουν, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 1.

3. Τα Κράτη Μέλη μεριμνούν ώστε, εφ' όσον παρίσταται ανάγκη, να αποκτούν οι δικαιούχοι, προς το συμφέρον τους και προς το συμφέρον των ασθενών τους, τις γλωσσικές εκείνες γνώσεις που είναι αναγκαίες για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητος στο Κράτος Μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Το Κράτος Μέλος υποδοχής δύναται, σε περίπτωση δικαιολογημένων αμφιβολιών, να απαιτήσει από τις αρμόδιες αρχές άλλου Κράτους Μέλους τη βεβαίωση της γνησιότητος των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που έχουν εκδοθεί στο τελευταίο αυτό Κράτος και που αναφέρονται στα κεφάλαια II και III, καθώς και τη βεβαίωση του γεγονότος, ότι ο δικαιούχος πληροί όλες τις προβλεπόμενες από την οδηγία 80/155/ΕΟΚ προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως.

Άρθρο 18

Τα Κράτη Μέλη ορίζουν, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, τις αρχές και τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι να χορηγούν ή να δέχονται τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους, καθώς και τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία έγγραφα και πληροφορίες, ενημερώνουν δε αμέσως περί αυτού τα άλλα Κράτη Μέλη και την Επιτροπή.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία ισχύει επίσης για τους υπηκόους των Κρατών Μελών, οι οποίοι σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, ασκούν ή θα ασκήσουν ως μισθωτοί μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 20

1. Τα Κράτη Μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός τριών ετών από της κοινοποιήσεώς της και ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.

2. Τα Κράτη Μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις σημαντικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που εκδίδουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 21

Αν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας παρουσιάζονται σε ορισμένους τομείς μείζονες δυσχέρειες για ένα Κράτος Μέλος, η Επιτροπή εξετάζει τις δυσχέρειες αυτές σε συνεργασία με το εν λόγω Κράτος και λαμβάνει την γνώμη της Επιτροπής Ανωτέρων Υπαλλήλων επί της Δημοσίας Υγείας, η οποία συνεστήθη με την απόφαση 75/365/ΕΟΚ [1], όπως ετροποποιήθη με την απόφαση 80/157/ΕΟΚ [2].

Εφ' όσον παραστεί ανάγκη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 22

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη Μέλη.

---

[1] ΕΕ αριθ. Ν 167 της 30.6.1975, σ. 19.
[2] ΕΕ αριθ. Ν 33 της 11.2.1980, σ. 15.